

بھرہوئی و بخش کشاورزی

مهندس رفیع افتخار

حالی است که دانش فعلی بشر، به راحتی تولید ۵ تن گندم در یک هکتار زمین آبی را ممکن ساخته است. در شرایط کنونی، یک کارگر کشاورزی در ۲۵ کشورهای صنعتی، توانایی آن را دارد که برای نفر علاوه بر خود غذا تولید کند. در حالی که، در سال ۱۹۶۰ میلادی برای ۱۵ نفر و در سال ۱۹۷۰ برای ۹ نفر و در سال ۱۸۷۰ برای ۳ نفر و کمتر تولید می‌کرده است. از نظر سطح زیر کشت گندم، ایران مقام هشتم را در جهان دارا می‌باشد، اما از نظر عملکرد در تولید، در ردیف بیست و هشتمین کشورهای جهان است^۴ و این در حالی است که، گفته می‌شود: سالانه ۱/۵ میلیون تن گندم به دلیل استهلاک و فرسودگی کمباینها، در هنگام برداشت محصولاً، برای روزنی، از زمین می‌روند.^۵

جالب است بدانیم در کشوری که طبیعت متنوعش بیش از ۱۰ هزار گونه گیاه بومی در بردارد، در میان کشور تولید کننده جهان نامی تکثیف اولی کشور هلنند با وجود کمبود زمین در سایه شاخهای و ۷ میلیون اصله نهال، صادر نماید و از این طریق، ۳ میلیارد فرانک سوئیس درآمد داشته باشد. این کشور، در سال ۱۹۶۵ میلادی از راه صادرات گل، گیاه، پیاز و بذر درآمدی در حد عادت نفت ایران داشته است.

در اینجا برای خاطر نشان ساختن اهمیت بهره‌وری در بخش کشاورزی، نظری گذرا داریم به هرگاه کشاورز دقت کند و از آن استفاده کند.

هـلند با حدود ۴۱ هزار کیلومتر وسعت
 ایران و کمتر از وسعت استان مازندران،
 سرزمینی جلگه‌ای است و عمدتاً هم سطح با دریا
 واقع شده، که متوسط بارندگی سالانه آن، بالغ بر
 ۷۵۰ میلی متر می‌باشد. هر سال، حدود ۴۰ هزار
 هکتار اراضی زیر سطح دریا، با عملیات فنی
 مناسب به مجموع زمینهای زیر کشت افزوده

جنگل‌های طبیعی، ۱۴/۴ درصد اراضی کشاورزی و
باقی می‌باشد. در حال حاضر، ۲۳/۶ میلیون هکتار از
اراضی کشور، برای زراعت و باغداری به کار می‌رود
که از آن، ۶/۱ میلیون هکتار زراعت و باغات آبی،
۵/۱ میلیون هکتار آشی، آبی و دیم و ۵/۲ میلیون
هکتار دیوارهای بلاستفاده می‌باشد. امکانات
بالقوه ما برای خاک زراعی ۵۱ میلیون هکتار است
که ۱۸/۵ میلیون هکتار آن، در حال حاضر، مورد
استفاده قرار می‌گیرد و ۲۲/۵ میلیون هکتار
باقیمانده بدون استفاده مانده است. از کل این
خاک، ۳۲ میلیون هکتار خاک خوب و ۱۹ میلیون
هکتار خاک متوسط است. بنابراین، به نظر
می‌رسد که از نظر خاک زراعی امکانات کافی وجود
داشته باشد.^۱

ایران یکی از محدود کشورهایی است، که دارای آب و هوای متنوع می‌باشد و به همین دلیل در تمام فصول سال، مواد غذایی، میوه، سبزیجات و حتی انواع گل قابل تهیه است. به گفته اغلب کارشناسان کشاورزی، ۸۵ درصد انواع میوه‌های موجود در دنیا، در ایران قابل تولید است. براساس گزارش سازمان ترویج آموزش و تحقیقات وزارت کشاورزی، سالانه ۳۵ درصد از محصولات کشاورزی از بین می‌رود و این محصولات که جمع آن بالغ بر ۶ میلیون تن است شامل: غلات، ۱/۹۱ میلیون تن (۱۱ درصد)، ۵۴۲ هزار تن سبب زمینی، ۲۰ (۱۱ درصد)، ۱/۸۷۰ میلیون تن سبزی و صیفی، ۲۵ (۱۳/۰۹ درصد)، ۶۱۰ میلیون تن میوه (۱۵/۸ درصد)، ۳۹۵ هزار تن لبیات (۶ درصد) و ۳۳ هزار تن حبوبات، (۵ درصد) کل محصول تولیدی می‌باشد.^۲ در یخش دام و طیور، شیلات نیز میان امکانات بالقوه و بالفعل این عدم تناسب به چشم می‌خورد.

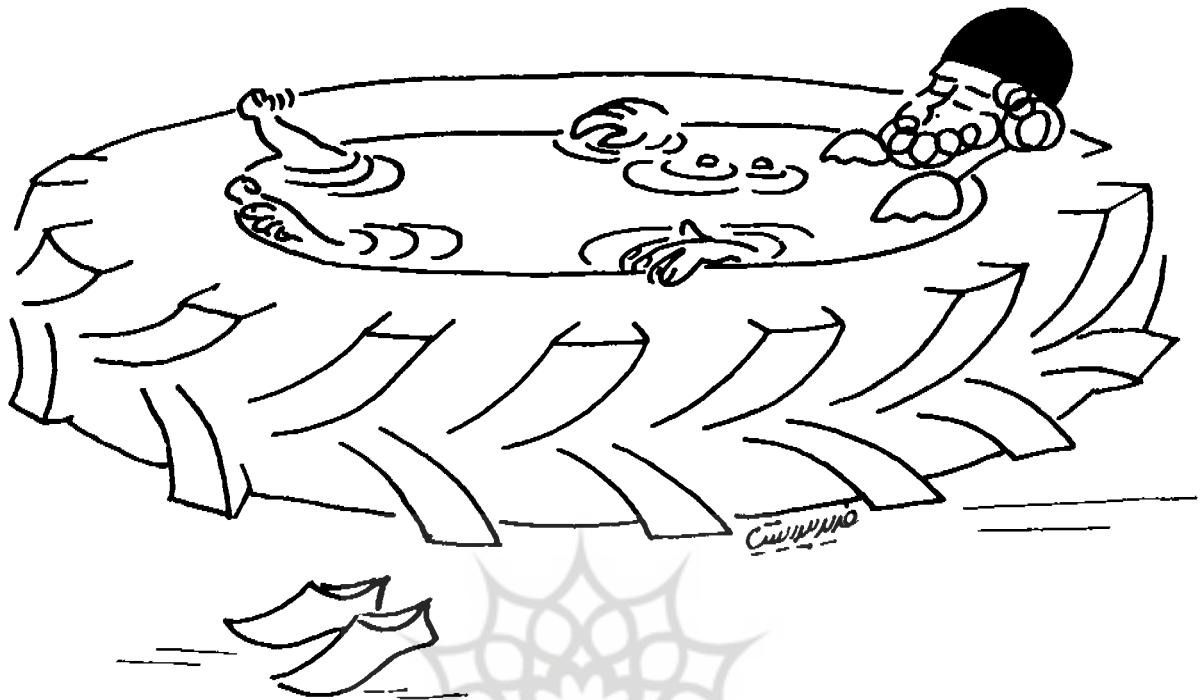
اگر به میزان برداشت گندم در هکتار نظری
داشته باشیم، در می‌یابیم که به طور متوسط میزان
برداشت گندم آبی حدود ۱/۸ تن در هکتار و این در

حکایت

در دهده‌های اخیر، مفهوم بهره‌وری چهت نیل به نتایج افزونتر، فراهم آوردن آسایش در مقابل کار و نیروی فکری و ابزار و نیز، به عنوان معیاری چهت ارزیابی عملکردها با نسبتی از مطلوبیتهای حاصل یا ستاندها (Out Put) در برابر آنچه که برای به دست آوردن آن صرف می‌شود یا داده‌ها (In Put) در کشورهای مختلف مطرح شده است و فعالیتهای گستردگی توسعه سازمانهای ذی ربط در مورد آن انجام می‌شود. در این کشورها، اعتقاد براین است که هر تضمیم مبتنی بر عقل و شعور که منجر به تلاشی می‌شود، بهره‌وری را به عنوان مفهومی چهت کسب نتیجه بهتر، مد نظر دارد و ارتقای آن، یعنی: بهتر زیستن و بالا رفتن کیفیت زندگی.

در ایران نیز، که بخش کشاورزی در آن به علت سیاستهای تولیدی و توسعه‌ای از اهمیت زیادی برخوردار است، برای خروج از وابستگی به اقتصاد تک محصولی و نیل به قابلیتهای چند جانبه و گسترش فعالیتهای تولیدی، نیازمند به توجه بیش از پیش می‌باشد زیرا بدون افزایش بهره‌وری، خروج از وابستگی میسر نخواهد بود. یکی از مهمترین موانع رشد بهره‌وری در کشاورزی و موانع موجود بر سر راه، بزرگتر شدن خارج قسمت نسبت ستاندها به داده‌ها، ضایعات و عدم بهره‌برداری بهینه از منابع است که مستأسفانه، در حال حاضر، شاهد وجود اتفال انرژی و سرمایه‌ای فراوانی در این بخش می‌باشیم. عدم استفاده صحیح و بهینه از امکانات و ضایعات، موضوع این مقاله را به خود اختصاص داده است.

وسعت جمهوری اسلامی ایران، ۱۶۴ میلیون هکتار است که از این میزان ۵۵ درصد مراتع، ۲۱ درصد کویر و مناطق بی‌حاصل، ۷/۴ درصد

مزروعی و دیگر منابع، می‌توانیم تولید بالقوه را بالا ببریم و تولید گندم آبی را به ۷ تن در هکتار، جوی دیم را به ۱/۵ ، جوی آبی را به ۷، و ذرت دانه‌ای را به ۸، و پرنج را به ۴/۵، پنجه را به ۴، چغندر قند را به ۵۵، نیشکر را به ۱۵۰، یونجه را به ۹، ذرت علوفه‌ای را به ۷۰، پیاز را به ۵۰ و خرما را به ۱۷ تن در هکتار افزایش دهیم.^۷ به عبارت دیگر، با استفاده صحیح از امکانات و منابع موجود، تولید محصولات کشاورزی را حداقل به دو برابر برسانیم.

● آب کشاورزی

شاخص وضع آب هر کشور، حاصل تقسیم میزان آب قابل استعمال به جمعیت آن کشور است. این شاخص برای کشور ما ۲۲۰۰ متر مکعب در سال است. اما اگر جمعیت در ۳۰ سال آینده دو برابر شود، این شاخص به ۱۱۰۰ متر مکعب تنزل می‌یابد. در این صورت، چاره کار در استفاده صحیح تر از آب در دسترس کشاورزی و سایر مصارف است. در حال حاضر، ۷۲ میلیارد متر مکعب آب در اختیار بخش کشاورزی قرار می‌گیرد که با ۷ میلیون هکتار زمین زراعی، برای هر هکتار ۱۰ هزار متر مکعب آب وجود دارد و حال آن که نیاز واقعی ۱۴۶۰۰ متر مکعب است. اما در همین حد

میلیون کیلوگرم بوده است. این کشور ۵۲۱ میلیون کیلوگرم شیر تقطیط شده و ۴/۴ میلیون کیلوگرم پودر شیر تولید نموده است. همچنین، هلنند سالانه ۵۰۵ هزار تن ماهی و ۱۰ میلیارد عدد تخم مرغ و ۲۳۰ هزار تن گوشت مرغ، تولید داشته است. به علاوه، این کشور ۱/۱ میلیون تن شکر و ۱/۶ میلیون تن کاغذ و مقوا تولید کرده است.

بررسی جایگاه کشاورزی در اقتصاد کشور هلنند، نشان می‌دهد که با جهت گیری مجموعه اقتصادی در راستای گسترش بخش کشاورزی، زمینه‌های مناسبی جهت آشکار شدن ظرفیت و کشن مناسب بخش کشاورزی فراهم شده است.^۶

بر پایه یک برآورد کارشناسی در ایران، سالیانه بیش از ۴۰۰ هزار تن سیب زمینی پس از برداشت، به دلایل مختلف، از بین می‌رود، یا براساس آمار، حدود ۳۵ درصد (۶ میلیون تن) از محصولات باقی و صیفی کشور از بین می‌رود. کل محصول مرکبات کشور بین ۲/۷ میلیون تن در سال است، که بیش از یک سوم آن، بر اثر آفات درختی و انباری ضایع می‌شود. و این در حالی است که، براساس گزارش فصلنامه اقتصاد کشاورزی و توسعه و با استفاده صحیح از اراضی

کیلومتر مربع بوده است. در اوایل دهه هشتاد، ۷۶ درصد از مردم هلنند شهرنشین بوده و تنها ۵/۹ درصد از جمعیت فعل (۲۷۱ هزار نفر) در بخش کشاورزی مشغول بوده‌اند. حدود ۹۴۱ هزار هکتار از اراضی هلنند زیر کشت می‌باشد که معادل ۹ درصد کل اراضی زیر کشت ایران است. این کشور در اوایل دهه هشتاد، سالانه ۶/۲ میلیون تن سیب زمینی تولید نموده است، که ۷/۶ برابر کل تولید ایران بوده است.

جدول شماره ۱ نشان می‌دهد، که بازده متوسط محصولات زراعی هلنند، در مقایسه با ایران، تفاوت‌های بسیار زیادی دارد. گندم در واحد سطح هلنند، ۶/۸ برابر، جو ۶/۴ برابر، سیب زمینی ۴/۴ برابر و چغندر قند حدود ۲/۵ برابر ایران است. در کشور هلنند، مجموعاً ۵/۲۴ میلیون رأس گاو، نگهداری می‌شود، اغلب نژادهای گاوی به طور متوسط ۶ هزار کیلوگرم شیر تولید می‌کنند. در حالی که، هر رأس گاو بومی در ایران، فقط حدود ۶۰۰ لیتر در سال شیر تولید می‌کند. در این کشور، در سال ۱۹۸۲، سالانه ۲ میلیارد کیلوگرم گوشت (۴ برابر ایران) و ۱۲/۸ میلیارد کیلوگرم شیر (۴/۹ برابر ایران) تولید شده است. در سال ۱۹۸۰، تولید کرده هلنند بالغ بر ۲۷۱ میلیون کیلوگرم و تولید پنیر ۴۹۸

این طریق به هدر خواهد رفت. با توجه به نکات ذکر شده، ضروری است، برای حفظ و حراست از اخاکهای کشور اقدامات اساسی به عمل آید تا خاک که منبع اصلی تولیدات کشاورزی است، در طولانی مدت، از خطر نابودی و فرسایش محفوظ بماند.

مراجع

به طور کلی، $\frac{4}{5}$ از وسعت ۱۶۴ میلیون هکتاری کشور ما را کوهستانها تشکیل می‌دهند و $\frac{1}{5}$ بقیه اراضی نیمه مسطح شامل دشت‌ها، جلگه‌ها، دریاچه‌ها، بیابانها، شنزارها، و غیره هستند. حدود ۵۵ درصد وسعت ایران اراضی مرتعی، ۷۰ درصد اراضی جنگلی، ۱۲ درصد بیابانها و اراضی کویری ۱۴٪ درصد زمینهای کشاورزی و بالاخره ۲/۲ میلیون هکتار وسعت با درجات متفاوت از نظر تولید علوفه در واقع، عرصه آبخیز، جنگل و مرتع می‌باشد و در این مجموعه، خاک بستر اصلی است. در کشور ما، بنا به آمارهای موجود و متفاوت سالانه بین ۸۰۰ تا ۳۰۰ هزار هکتار زمین مزرعه‌ی و مرتعی به قلمرو کویرها اضافه می‌شود. سالانه در حدود ۲ میلیارد تن خاک زراعی و مستعد، بر اثر فرسایش آبخیزها از بین می‌رود و بیش از ۱۰۰ میلیون متر مکعب از حجم مفید اسدده به عنوان رسوبات کاسته می‌شود.^{۱۷}

بنا به گزارش انتستیتوی OXFAM به نقل از کمیسیون بررسی حوادث طبیعی مربوط به سازمان ملل، از ۳۰ سال گذشته، بر روی کره زمین سالانه بر تعداد آتشبیشسانها، زلزله ها، طوفانهای سه‌مگین

جدول زیر امکانات بالقوه و بالفعل کشور را در بخش دام و طیور و شیلات نشان می‌دهد.^۳

1	2	3	4
W	W	W	W
W	W	W	W
W	W	W	W
W	W	W	W

مأخذ: سازمان برنامه و بودجه، فصلنامه برنامه و توسعه، پاییز ۱۳۷۶، شماره ۷ (به نقل از FAO، ۱۹۸۰)

هم گفته می شود: ۴/۵ تا ۵ میلیارد متر مکعب، بیشتر برداشت نمی شود. یکی از مشکلات اساسی که هم اکنون مصرف آب در کشاورزی با آن مواجه است تلفات پسیار گستردۀ آب، از مبدأ تا مرحله انتهایی، یعنی؛ مصرف گیاه زراعی در مزرعه است. به بیان دیگر، کل مراحل تأمین و بهره برداری با تلفات سنگین همراه است، که در دو مرحله انتقال و آبیاری به وقوع می پوندد. براساس گزارش وزارت نیرو، از مقدار ۶۰ میلیارد متر مکعب آب که از مبدأ تا مصرف بر سر مزرعه سرازیر می شود، تلفاتی نزدیک به ۴۰ میلیارد متر مکعب آب در سال دارد. مسلم است که این میزان از تلفات، برای سازمان خشک و کم آبی چون ایران، بسیار گران و فاجعه انجیز است. به طور متوسط، تلفات در طول مسیر انتقال به ۳۵ تا ۴۰ درصد می رسد و در خود مزرعه تا مصرف واقعی گیاه، تلفات، حتی ۵۰ تا ۶۰ درصد از آب مصرفی را دربر می گیرد. لذا، اگر میزان درصد خواهد بود. کل آب مصرفی در بخش کشاورزی حداقل ۶۰ میلیارد متر مکعب در سال در نظر گرفته شود، تلفات آب در طول انتقال به طور متوسط حدود ۲۰ میلیارد متر مکعب تخمین زده می شود و میزان آبی که بر سر مزرعه می رسد، حدوداً ۴۰ میلیارد متر مکعب خواهد بود. ۵۰ تا ۶۰ درصد تلفات در سر مزرعه حداقل برابر ۲۰ میلیارد متر مکعب است، که جمماً حدود ۴۰ میلیارد متر مکعب آب، از انتقال تا مصرف نهایی از دسترس خارج می شود و نزدیک به ۵ میلیارد متر مکعب آب باقیمانده به مصرف واقعی گیاهان زراعی می رسد. بنابراین، باید اذعان داشت: در کشور ما، حدود ۶۵ درصد از آب آبیاری تلف می شود و از دست می رود، مسلم است؛ چنین نظامی به یک فاجعه بیشتر شباهت دارد تا بهره برداری از منابع آبی.^۸ در این ارتیاط اگر توان از طریق پوشش انها، میزان تلفات را در مسیر انتقال تا ۱۰ درصد کاهش داد، با توجه به کل آب مصرفی (حداقل ۶۰ میلیارد متر مکعب) حدود ۱۴ میلیارد متر مکعب به صورت مازاد در اختیار خواهد بود.^۹ همچنین، اگر از طریق بهبود سازی روش‌های آبیاری، راندمان آبیاری از ۳۵ ترصد به ۶۰ درصد آفزایش داده شود، در این حالت بیشتر، حدود ۱۲ میلیارد متر مکعب آب صرفه جویی می شود. لذا، اگر با پیاده کردن طرح پوشش انها، توان تلفات آب را در مسیر انتقال تا ۱۰ درصد کاهش داد و راندمان آبیاری، بر سر مزرعه دانز تا

■ پی‌نوشت‌ها

- ۱- مقاله رشد بهره‌وری در کشاورزی (مجموعه مقالات و سخنرانی‌های اولین کنگره ملی بهره‌وری ایران ص ۳۰۴ و ۳۰۵)
- ۲- مقاله برسی علل خسارات واردہ به اقتصاد ایران در سال ۱۳۷۲ (مجموعه مقالات و سخنرانی‌های دومین کنگره ملی بهره‌وری ایران ص ۳۱۵ و ۳۱۶)
- ۳- منبع شماره ۱
- ۴- مجله سنبله شماره ۶۱ ص ۳۳
- ۵- منبع، شماره ۲
- ۶- مجله جهاد، شماره ۱۲۰، ص ۶
- ۷- منبع شماره ۲
- ۸- مجله جهاد شماره ۱۵۴، ص ۱۱ و ۱۲
- ۹- منبع شماره ۸
- ۱۰- مجله جهاد، شماره ۱۵۴، ص ۲۴
- ۱۱- مجله سنبله، شماره ۶۵، ص ۳۰ و ۳۱
- ۱۲- منبع شماره ۱۱
- ۱۳- مجله جنگل و مرتع، شماره ۲۲، ص ۴۶ و ۴۷

■ منابع

1. The Europa year book (London, Europa, Pub. ltd. 1985) Netherland.
2. Ibid, Netherland.
- ۳- سنبله شماره‌های ۵۱ ۵۲ ۵۵ ۶۱ ۶۵ ۶۷
- ۴- ماهنامه جهاد شماره ۱۰ و ۱۵۴
- ۵- کیهان ۷۰/۴۲۵
- ۶- همشهری ص ۴، ۷۲/۱۰/۵ و ص ۴، ۷۳/۱۰/۴ و ص ۴، ۷۳/۱۰/۱۳، ۴
- ۷- برنامه افزایش تولید محصولات کشاورزی
- ۸- (۶۴) کتاب اول کلیات، (دیماه ۵۵ وزارت کشاورزی، تهران)
- ۹- سیاستهای کاربردی بانکها در توسعه کشاورزی، آذر ماه ۶۷ شماره ۱۱۲ مجله جهاد
- ۱۰- مجموعه مقالات اولین کنگره ملی توسعه کشاورزی ایران، ۱۳۶۷، انتشارات سازمان تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی
- ۱۱- مرکز آمار ایران، آمارهای منتخب جهان (تهران، مرکز آمار ایران) هلند
- ۱۲- مرکز آمار ایران، سالنامه آماری ۱۳۶۵، آمار بین‌المللی

میلیون هکتار در سال تخمین زده می‌شود و بدین ترتیب، حدود ۲۲۵ میلیون هکتار مکعب از درختان جنگلی به ارزش بیش از ۲۰۰ میلیارد تومان ناید می‌شود.

در مورد جنگل‌های شمال که زمانی مساحت آنها حدود ۳/۴ میلیون هکتار برآورد می‌شود، براساس آمارگیری سال ۱۳۶۹ دفتر فنی سازمان جنگلها، به ۱۸۹۳ هزار تقلیل یافته است.

رونده تخریب جنگلها در کشور ما بسیار نگران کننده است. به خصوص که وضعیت توبوگرافی عرصه جنگل‌های شمال که سلسله جبال البرز را در بر می‌گیرد، نه تنها جنگل‌های شمال را به عوامل تخریب حساس‌تر کرده بلکه احیای مجدد جنگلها و تجدید حیات پوشش گیاهی را بسیار دشوار می‌نماید، زیرا شب تند دامنه‌ها و شدت بارندگی، خاک سطحی را به سرعت شسته و سنگهای مادر را عربان و برهنه از خاک می‌کند و زمینه استقرار مجدد درختان را غیر ممکن می‌سازد.

تخریب جنگلها از عوامل متعددی نشأت می‌گیرد، که مهمترین آنها، عبارتند از: بریدن ناهنجار درختان چهت سوخت و ساختمان سازی، تبدیل جنگل به زمین زراعتی، چراً بی‌رویه و سنگین دامها، حریق جنگلها^{۱۲} و با توجه به آمار و ارقام ذکر شده و شواهد موجود، لازم است هر چه سریع تر برای مقابله با روند رو به زوال جنگلها چاره اندیشی کرد.

■ نتیجه‌گیری

در نهایت، باید خاطر نشان کرد که، گرچه بسیاری از کشورهای در حال توسعه با مشکلات غامضی در تلاش برای دستیابی به حداقل استفاده از منابع مواجه هستند، ولی بسیاری از آنان توانسته‌اند به راه حل‌های عملی یا قابل حصولی دسترسی پیدا کنند. نوسازی ساختار ساختمانی از مهندسی کشاورزی و استفاده بهینه از جدیدترین فنون، روش‌ها، ابزارها و ماسنیتها در تولید محصولات کشاورزی با بالا بردن میزان بهره‌وری نیروی کار، سرمایه و بازدهی تولید در کنار تبیین استراتژی ملی و فراگیر توسعه، ما را به بهره‌ورداری صحیح از منابع طبیعی و داشتن یک کشاورزی پویا نزدیک خواهد کرد. از طرف دیگر، از خروج میلیاردها دلار ارز، چهت واردات محصولات کشاورزی، غذا، علوفه و نهادهای کشاورزی جلوگیری خواهد شد.

و مخرب افزوده شده است. سیالابها، حاصل کاهش پوشش گیاهی در طبیعت، عدم انعطاف پذیری و تقویت پذیری توده خاک، نسبت به آب در سطح و عمق پروفیل خاکهایست. افزایش تعداد سیالها در سطح جهانی و به ویژه در مناطق خشک و نیمه خشک، حاصل دست و کار انسان است، از جمله: قطع بوته و درختان، تعدد دام و چرای مفرط وغیره.

در کشور ما، در سال ۱۳۳۹ حدوداً ۲۰ میلیون رأس گوسفند، ۱۵ میلیون رأس بز و ۵/۵ میلیون رأس گاو بوده که عددتاً از مراتع کشور تعذیبه می‌کرده‌اند، اما در سال ۱۳۷۰ تعداد گوسفند به ۴۵ میلیون رأس، بز به ۳۹ میلیون و گاو بومی به ۷/۵ میلیون رأس بالغ شده است. در واقع، در طول ۳۰ سال، جمعیت دام در مراتع دو برابر شد و فشار عمده و بدون توقف وارد گردید که بدین ترتیب، فرسایش خاک تشدید شده و فقر پوشش گیاهی را به دنبال داشته است.

در سال ۱۳۳۹، سطح مراتع علفی و نسبتاً خوب کشور را حدوداً ۱۹ میلیون هکتار برآورد کرده‌اند، که این میزان در سال ۱۳۶۴، به ۱۴ میلیون هکتار تقلیل و هم‌اکنون چیزی کمتر از ۱۰ میلیون هکتار می‌باشد. به طور کلی، امکانات بالقوه تولید مراتع کشور، که بیش از ۹۰ میلیون هکتار محاسبه شده است، شامل حدود ۱۵ میلیون تن علوفه خشک در سال می‌شود، اما چیزی که از این مراتع برداشت می‌شود، به دلیل چرای بی‌رویه، ۱۲ میلیون تن است. بدین ترتیب، ملاحظه می‌شود که یک سیر تخریبی در مراتع کشور جریان دارد که باید از طریق کنترل چرای دام، از این خسران جلوگیری شود.

■ جنگلها

ایران از نظر دارا بودن جنگل، یکی از فقیرترین کشورهای جهان است. این وضع، ناشی از وضعیت آب و هوایی کشور است که جز در نوار باریکی از دامنه‌های شمالی البرز و قسمت‌هایی از سلسله جبال زاگرس، در سایر نقاط، استقرار جنگل به مفهوم واقعی کلمه میسر نیست. طبق برآوردهای کارشناسی، در حدود ۱۲ میلیون هکتار در کشور جنگل وجود دارد، که ۷ درصد خاک کشور را پوشش می‌دهد. بنا به برآوردهای مختلف، سالانه ۶ هزار هکتار از وسعت جنگل‌های کشور کاسته می‌شود. این میزان تخریب، برابر یک